

AATRAN KURKI 5

Suurnäkki-sukuseuran jäsenlehti nro 2 • 2023

Keltasirkut kauralyhteellä

SUURNÄKKI-SUKUSEURA
TOIVOTTA A KAIKILLE

*Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2024*

”Olla jostakin kotoisin ja kuulua jonnekin selvästi.”

Neljännesvuosisata Suurnäkki-sukuseuran toimintaa

Suurnäkki-sukuseuramme perustamisesta tuli 15.11.2023 kuluneeksi 25 vuotta. Sukuseuran perustamisen tarkoituksena oli muodostaa kiinteä yhteisö, suvun vaiheiden selvittämiseksi ja yhteenkuuluvuuden vahvistamiseksi suvun jäsenten kesken. Perustamiskokoukseen Kannusjärven koululle oli kokoontunut suuri joukko – lähes 100 henkeä – suvun vaiheista ja sukuun kuulumisesta kiinnostuneita henkilöitä.

Tuo kiinnostus suvun tapahtumista ja henkilöistä on säilynyt koko sukuseuran historian ajan. Merkittävimpänä osoituksena tuosta oli aikanaan seuran alkuaikoina koottu ja julkaistu sukukirja, jonka painos myytiin loppuun kohtuullisen lyhyessä ajassa. Toinen ainakin yhtä merkittävä tuotos oli suvun henkilöistä koottu sukutiedosto, josta löytyy noin 23 000 suvun jäsenen tiedot alkaen aina 1500- ja 1600-lukujen vaihteesta nykypäivään.

Pienempinä, mutta samalla tavalla yhteisöllisyyttä korostavana asiana ja suvun jäsenten halua pitää yhteyksiä muihin suvun jäseniin yllä, ovat olleet erilaiset lähes vuosittaiset retket, tapahtumat ja sukujuhlat.

Sukuseuramme 25-vuotista taivalta kokoonnumme juhlimaan perinteiseen sukujuhlaan 20.7.2024

Haminaan. Tilaisuuden valmistelut ovat nykyisellä sukuseuran hallituksella jo hyvässä vauhdissa. Kehoitankin kaikkia sukuseuran jäseniä huomioimaan tuon päivämäärän ja merkitsemään sen kalenteriin tulevalle kesälle. Tilaisuus tarjoaa hienon mahdollisuuden tavata niitä suvun jäseniä joita ei ehkä muuten tulisi tavattua ja samalla voi käydä tutustumassa ja verestämässä muistoja sukumme alkujuurille Kannusjärvelle.

Aikanaan kun tilaisuuden valmistelut ovat siinä vaiheessa, että ilmoittautuminen tapahtumaan on mahdollista, niin toivon mahdollisimman monen sukuseuran jäsenen ja sukuun kuuluvan osallistuvan tuohon yhteiseen juhlaan. Osallistumalla vahvistamme kukin omalta osaltamme suvun yhteisöllisyyttä ja tuota otsikon lausetta ”Olla jostakin kotoisin ja kuulua jonnekin selvästi.”

Omalta osaltani toivotan kaikille sukuun kuuluville hyvää loppuvuotta ja rauhallista joulun aikaa sekä odotuksien täytestä tulevaa vuotta. Kokoonnutaan joukolla ja nähdään sukujuhlissa kesällä 2024.

Sukuneuvoston vt puheenjohtaja
Juha Suurnäkki (T 661)

KUVAT: ILMO SUURNÄKKI

Timo ja järjestelyryhmä viirin nostossa. Tapahtumapäivän osallistujat Kisapirtin edustalla odottavat sukuviirin nostoa.

Suurnäkki-sukuseuran kesätapahtuma 15.7.-23 Kitulan Kisapirtillä

Luantainen kaunis kesäpäivä oli jo pitkälle valjennut Kannusjärven Kitulan kylässä, kun Suurnäkki-sukuseuran vuotuisen kesätapahtuman talkoo- ja järjestelyväki kokoontui Kisapirtin ympäristöön valmistelemaan päivän askareita.

Säätila vaikutti varsin sopivalta niin ulkotapahtumiin kuin vanhan kansakoulun sisällä oleskeluunkin. Päivä oli selkeä ja aurinkoinen, mutta ei liian helteinen.

Osallittujia saapui paikalle hyvissä ajoin ennen tapahtuman virallista aloitusta. Koulun viereinen vanha urheilukenttä täyttyi autoista puoleen päivään mennessä. Tästä oli lyhyt siirtyminen Kisapirtille, jossa sukuneuvoston va. puheenjohtaja *Timo Suurnäkki* (T 629) oli vastaanottamassa tapahtumapäivän osallistujia. Ilmoittautumisien jälkeen oli vuorossa sukuviirin nosto salkoon sekä tervetuliaispuhe. Puheessaan Timo kertoi mm. Kitulan kylän yhteyksistä Suurnäkki-sukuseuraan.

Ravitsevan keittolounaan jälkeen tapahtumaväkeä opastettiin iltapäivän ohjelmaan. Tapahtumapäivänä oli mahdollisuus patikointiin *Portimon poluille*, tutustua *Luoman Galleriaan* ja *Luoma Designiin* tai viettää vain aikaa Kisapirtillä kuulumisia vaihdellen ystävien kesken.

Luontokävelylle Portimon poluille lähdettiin yli kymmenen osallistujan joukolla *Vesa Suikkasen* opastamana. Reittiä kuljettiin kukin oman jaksamisen mukaisesti, joko lyhyempää tai pidempää matkaa kulkien ja kesäisestä metsämaisemasta nauttien. Ehkä joku saikin kimmokkeen kulkea uudemman kerran Portimon polkujen hieno reitistöä.

Sopivan kävelymatkan päässä olevaan Luoman Galleriaan ja Luoma Designiin käytiin myös tutustumassa ja samalla ostoksia tehden. Taiteilija *Pauli Luoman* maalaamat taulut sekä hänen vaimonsa *Merjan* ja tyttärensä *Niinan* suunnittelemat ja tekemät upeat käsityöt olivat varmasti mukava ja rauhoittava kokemus arkirutiinin vastapainona retkipäivän lomassa.

Kesätapahtumiimme usein kuuluva perinteinen tikanheittokisa käytiin naisten ja miesten sarjoissa. Molemmissa sarjoissa oli yhdeksän kilpailijaa, jotka heittivät 2x5 tikan sarjan, yhteistuloksen ratkaistessa. Naisten sarjassa käytiin kovatasoinen kisa *Erja Suikkasen* voittaessa tuloksella 41 pistettä, *Marjatta Korjuksen* ollessa toinen 36 pisteellä ja kolmantena oli *Reija Palonen* 34 pisteellä. Miesten sarjan voiton nappasi *Vesa Suikkanen* 45 pisteellä, toinen oli *Veli Koskela* 44 pisteellä ja jaetulla kolmannella sijalla olivat *Kai Hurskainen* ja *Pekka Sinisalo* 23 pisteellä. Kiertopalkinnot menivät sarjojen voittajille.

Kisapirtin sisätiloihin *Helena Puhakka* (T 4173) oli järjestänyt sukutuotteiden myyntipisteen, jossa uudet adressi- ja korttimallit sekä sukuseuran pinssit ja kangasmerkit olivat ostettavissa. Tuotteet kiinnostivat ja kauppaakin käytiin, joskin ostopäätös jäi muutamilla seuraaviin tapahtumiin.

Suuren suosion saavutti myös arpajaiset, koska arvat myytiin hetkessä loppuun. Palkintopöydässä oli runsaasti erilaisia käyttöta- varoita, koriste-esineitä ja lahjakortteja sekä taidetta. Kiitos kaikille lahjoittajille, erityisesti kunniajäsen *Eeva Tervolle* lahjoittamastaan taulusta arvonnän pääpalkinnoksi sekä *Kodin Kukat Juha Toikalle* tuotepalkinnoista.

Iltpäivän lopulla oli tarjolla vielä kahvit kakun kera. Kahvitelun lomassa oli vielä hyvää aikaa käydä keskusteluita sukulaisten kanssa ja vaihtaa kuulumisia edellisten tapaamisien jälkeen, joista oli saatunutta kuluja jo tovin aikaa.

Kesäinen sukutapahtuma kokonaisuudessaan onnistui erinomaisesti. Järjestelyt olivat toimivat ja tapahtumapaikkana Kitulan Kisapirtti soveltui hyvin tälle lähes 60:lle osallistujalle. Kiittäviä kommentteja tuli myöhemmin ohjelman väljyydestä ja monipuolisuudesta, teemalla ”*jokaiselle jotakin*”. Kiitoksia saimme myös siitä, että tapahtumia yleensä jäsenistölle järjestetään.

Näiden palautteiden ansiosta toimintaa on hyvä ja mukava jatkaa.

Järjestelyryhmän puolesta *Helena Puhakka*,
Virpi Suurnäkki (T 4752) ja *Ismo Suurnäkki* (T 4765)

Miesten tikanheiton osallistujat kokoontuneet ”kioskille”. Vasemmalta edessä *Asko Nurmiraanta*, *Juha Sinisalo*, *Vesa Suikkanen* ja *Veli Koskela*. Takana *Veikko Haimi*, *Kai Hurskainen*, *Pekka Sinisalo*, *Jorma Koivula* ja *Risto Luukkainen*.

Naisten tikanheiton osallistujat Kitulan vanhan koulun portailla. Alarivissä *Tea Suurnäkki*, *Heli Sakki*, *Reija Palonen* ja *Riitta Laivanen*. Keskirivissä *Päivi Tuominen*, *Annika Takanen* ja *Arja Suurnäkki*. Takana *Marjatta Korjus* ja *Erja Suurnäkki*.

Portimon polkujen laavulla taukoa pitämässä vasemmalta *Päivikki Nurkka*, *Mervi Hiltunen*, *Päivi Tuominen* ja *Riitta Laivanen*.

Lahja ja Erkki Näkin perhe vuonna 1951.
Kuvassa vasemmalta äiti *Lahja*, *Osmo* ja
takana tyttäret *Mirja*, *Anneli* sekä *Pirkko*.
Edessä äidin vieressä *Markku*, isä *Erkki*,
Hannu ja *Jouko*.

Kuvat: Markku Näkin albumi

Markun lapsuuskuva
vuodelta 1947.

Näkinmäen muistoja 70 vuoden taipaleelta

Kannusjärven Sementtivalimo

Puhelin Kannusjärvi 3.

Valmistaa:

Kattotiiliä, sementtitiiliä, kaivonrenkaita,
putkia ja käytävälaittoja.

Markku 10-vuotiaana Tempsin katolla Ihamaantien
varressa. Talon väki raivaa pellon reunapusikkaa.

Markku Näkki (T 653) muistelee - OSA I

Vanhempani *Lahja* (os. Suurnäkki) ja *Erkki Näkki* avioituivat Kannusjärvellä kesäkuun 12. päivänä vuonna 1931. Heidän kotitaloillaan oli välimatkaa vain noin 300 metriä, joten he olivat jo lapsuudesta tuttuja. Vanhoista suvun kuvista he löytyvät jo samoista kuvista. Heidän vanhin lapsensa *Jouko* syntyi kesällä 1932 ja minä nuorimpana päivällen 14 vuotta myöhemmin vuonna 1946. Muut sisarukset olivat *Anneli* (1934), *Pirkko* (1936), *Mirja* (1940), *Osmo* (1942) ja *Hannu* (1944). Kotimme oli pieni maatila Kannusjärven Retumäen kupeessa, josta isäni joskus puhui torpan tilana. Pienenä poikana sain jo vaikutelman, ettei meillä puhuttu maatilasta, jossa olisi useita lehmiiä, kuten karjatilallisilla. Syntymäni aikoihin kotonani oli 3-4 lehmää, vasikka, lammas ja hevonen.

Nurmelan tila vaihtaa omistajaa - Lahja-äitini perhe oli muuttanut Suurnäkin kantatilalta Nurmelan tilalle vuonna 1923. Tilan edellinen omistaja kauppias *Anton Vähänäkki* liikemiehenä oli kokenut konkurssin ja pakkohuutokaupassa Suurnäkin suvun miehet ostivat kyseisen tilan.

Nurmelan tilalle muuttivat *Esaias Suurnäkin* (T 574) pojat *Tobias* (T 635) ja *Viljam* perheineen. Isoisäni Tobias jäi pitämään tilaa, kun Viljam perheineen muutti muutaman vuoden kuluttua Alhon tilalle, joka oli lähellä kauppa Jokisillalla.

Erkki-isä tuli naimakaupan myötä osalliseksi myös tästä Nurmelan tilasta. Saatuaan tilan mailta soramäkeä hän perusti kylälle ennen sotia vuonna 1938 sementtivalimon. Kun sotien jälkeen kattotiilet, kaivonrenkaat ja mm. seinätiilet tekivät hyvin kauppansa,

isä osti ensimmäisen kuorma-autonsa vuonna 1948. Auton tuloa en muista, mutta myöhemmin minulle kerrottiin kun olin päässyt auton kyytiin, olin pitänyt matkalla jopa kovempaa pörinää mitä lähti auton moottorista. Auto oli töpönokkainen Fordson Thames, jota kutsuttiin ”*Tempsiksi*”. Kantavuutta autolla oli 4250 kg ja ratti oli oikealla puolella.

Lapsuuden muistoja - Ehkä varhaisin lapsuuden muisto minulla on mammani *Sofian* (isänäiti) kuolema Tapaninpäivänä vuonna 1948. Äitini sanoi aamulla: ”*Nyt mamma ei enää nouse ylös, mamma on kuollut ja mamma on muuttanut taivaan kotiin.*” Kävin mamman sängyn vieressä katsomassa ja siinä mamma nukui sitä ikiunta.

Jälkeenpäin minulle kerrottiin, että edellisenä iltana Mamman toivomuksesta oli laulettu mm. Jeesuksesta laulan, Jeesuksesta vaan viimeinen säkeistö: ”*Pääsen asukkaaksi kultakaupunkiin, viedään vierahaksi häihin ääsiin.*”

Nyt ajattelen, kerran täältä lähdemme, jokainen vuorollamme. On myös hyvä tietää, minne olemme matkalla.

Pyhäkoulusta opetuksia - Minulle lapsuudesta pyhäkoulusta on jäänyt monia Kristillisiä opetuksia mieleen. Näistä opetuksista tuotti ihmettelyä, miten sairasta laskettiin väentungoksen takia katon läpi Jeesuksen eteen parannettavaksi tai ”*Sallikaa lasten tulla minun tyköni, sillä sen kaltaisten on taivasten valtakunta.*” Pyhäkoulusta saatiin aina muistolause mukaan, jota kerrattiin seuraavan sunnuntain koulussa.

Näkinpuolella oli paljon lapsia ja pyhäkoulua pidettiin vuoroin niissä kodeissa, joissa oli lapsia. Silloin pyhäkoulun pitäjiä olivat *Hiirosten Eine* (Suurnäkki) ja oma tätini *Helvi*. Hengellinen elämä oli yleisesti koko Suurnäkin suvussa vaikuttava asia.

Käsityöt kiinnostivat - Käsillä tehtävät työt ovat aina kiinnostaneet minua. Kun joulupukki ei enää tuonut leikkiautoja, ne piti rakentaa itse. Myös yritykset muihin puuhiin olivat lapsena mielessä, kuten oman peltotilkun viljely. Ehkä innostus tähän oli tullut vanhemmilta veljiltä. Peltoalan koko oli noin neljä neliötä, johon kauraa olin kylvänyt. Kun vilja oli kypsynyt, niin piti hän se puida. Tätä ennen oli kuitenkin rakennettava puimakone. Sähkömiesten jättämään pylvään pätkään hakkasin nauloja, josta tuli puimakoneen kela, jolla irrotetaan jyvät akanoista. Isällä oli tietysti ihmettelemistä, mihin lähes laatikollinen nauloja oli hävinnyt. Isän ymmärrys kuitenkin riitti, koska hän arvosti pienten poikien ritteliäisyyttä ja kekseliäisyyttä.

Ritteliäisyyttä oli siinäkin, kun jo koulupoikana halusin tehdä rattikelkan ja laskea sillä Retumäeltä kelkkareittiä kovilla vauheilla. Tietenkin sinne mäenrinteeseen piti tehdä myös oma maja ja siihen tulisija. *Suurnäkin Olli* Päivärinteeltä oli innokas varhaisella koulumatkallaan tekemään sinne polttopuita minua odotellessa. Tiiliä emme saaneet sinne tarpeeksi, joten majan savupiippu oli tehtävä laudoista. No siinähän kävi niin, että tulta lisättäessä lautapiippu ei oikein tulesta tykännyt ja syyty palamaan.

Kouluaikaa - Koulunkäynti ei minua lapsena kiinnostanut, mutta ymmärrystä oli kuitenkin, että jokaisen oli vähintään käytävä kansakoulua seitsemän vuotta ja vielä yksi vuosi ns. kansalaiskoulua, jonka kävin Husulan koululla.

Koulussa minua kiinnostivat lukemista enemmän urheilu ja tekniset aineet. Vaikka olin huono lukuaineissa, minut kuitenkin siirrettiin kuuden muun oppilaan kanssa ensimmäiseltä luokalta kolmanteen luokkaan. Siirron syynä oli se, koska meitä oli 1946 ja 1947 syntyneitä lapsia yhteensä 46 ja alakoulun opettajan *Ilmi Brunilan* luokassa ei saanut olla 40 oppilasta enempää. Jälkeenpäin olen miettinyt olisiko minulle ollut parempi jos olisin saanut opetusta enemmän oman ikäisten joukossa. Tosin silloin se oli hienoa, että pääsin jo toisena vuonna puukäsitöihin.

Urheilutunnit olivat koulussa kuin lepoa, koska tykkäsin niistä kovasti. Ehkä urheiluun oli tullut kiinnostusta myös isäni saavutuksista. Hän oli aikanaan seitsemän vuotta Vehkalahden Veikkojen yleisurheilun pikamatkojen mestari.

Kotini läheisyydessä Vähänäkin sahan lautatarhakestä oli tullut sopiva urheilupaikka, jossa pelattiin palloa, hypättiin pituutta ja korkeutta. Pesäpallo oli yksi suosikkilajeistani. Myöhemmin pelattiin joka viikonvaihteessa lentopalloa.

Kouluaikaa muistelllessani oli yksi erikoinen tilanne ollessani 6. luokalla. Kannusjärven koulu oli saanut tehtäväksi järjestää Luomakankaan maastossa keväällä -59 koulujenväliset maastojuoksu-kilpailut. Sinne vietiin lähimmästä Jokisillan kaupasta limonadit. Kesken kilpailujen limsat kuitenkin loppuivat ja opettaja kehotti meitä *sahan Anssin (Kirin)* kanssa hakemaan maitokärreillä lisää limonadia Koskensillan kaupasta, joka oli hiukan kauempana. Meillä oli kuitenkin näkemys, että kisat ehtivät loppua, ennen kuin kävelemme sen kuusi kilometriä edestakaisin. Kerrottuamme tämän opettaja totesi: ”*Pyytäkää jotain isäntää traktorilla hakemaan limsat kaupasta.*” Juoksujalkaan menimme Jokisillan kaupan luona olevalle viljan lajittelijalle, jossa *Hasun Kalle* oli siemenviljaansa lajittelemassa. Esitimme pyynnön lähteä limsan hakuun, johon Kalle vastasi: ”*Enhän minä voi tästä lähteä, kun pitää vahtia säkkien täyttymistä.*” Kalle oli kyllä rohkea sanoessaan: ”*Aja sinä Markku tällä Zetorilla ja hakekaa limsat.*” Vauhtia oli melkoisesti Zetorilla peräkärri perässä hakiessamme limsatäydennyksen. Kuvittelisin, ettei nykyisin annettaisi traktoria vieraille pojille joiden ikä on alle 13 vuotta.

Markun muistelut jatkuvat seuraavassa numerossa. Silloin nuoruusvuodet ja aikuistuminen!

Opettaja Ilmi Brunila oppilaineen vuonna 1953.

Jääkiekosta squashin Euroopan ranking-listoille

Suvustamme löytyy paljon lupaavia urheilijoita. Yksi näistä on **Lukas Suurnäkki**, joka nuoresta iästään huolimatta on saavuttanut urheilussa kovia tuloksia.

Jääkiekkoharrastuksen Lukas aloitti jo 3-vuotiaana Pitäjänmäen Tarmon (PiTa) kiekkokoulussa vuonna 2014. Liekö Lukaksen harrastus lähtenyt liikkeelle isä Henrin (T 4763) kannustuksesta, koska hän itse pelasi junnuaikana jääkiekkoa KooKoon riveissä. Myöhemmin ”Henkan” harrastus vaihtui motocrossiin. Perheessä liikunta näyttää tärkeää osaa, kun Lukaksen vanhempi sisar **Emma-Amelie** on menestynyt erinomaisesti telinevoimistelussa ja pikkusisko **Venlakin** harrastaa samaa lajia. Perheen Katja-äidin ja Henri-isän tuki on mahdollistanut lasten hienot harrastukset.

Hyvänä luistelijana ja maalintekijänä Lukaksen jääkiekkoura sai uutta potkua, kun hän siirtyi vuonna 2018 pelaamaan HIFK:n juniorijoukkueeseen. Squash tuli harrastuksena mukaan vuonna 2020 jääkiekon rinnalle. Keväällä 2023 Lukas oli kovan paikan edessä, kun hänen piti valita, kumman lajin parissa haluaa menestyä. Viikottaiset harjoitukset molemmissa lajeissa veivät valtavasti aikaa ja kouluakin piti käydä. Lisäksi oli vielä pelimatkat viikonloppuisin. Yksilölajina Squash vei voiton ja matkat harjoituksiinkin lyhenivät, kun Talin squash-halli on aivan kodin lähellä. Pelimatkoihin tulivat kuitenkin pelit ulkomailla mukaan.

Vanhempien tuki on tärkeää lasten harrastuksissa

HSKn eli Helsingin Squaskerhossa pelaavan Lukaksen menestyksen takana on kova harjoittelu ja erinomainen valmentaja **Georges Orphanou**, joka kannustaa ja ohjaa nuoria pelaajia. Valmentaja Orphanou on myös alle 13-vuotiaiden maajoukkuevalmentaja.

Kuluvana vuonna Lukas pelasi seitsemässä Junior Open-kilpailussa, mm. Saksassa, Hollannissa, Tanskassa, Ruotsissa ja Latviassa sekä elokuussa Helsingissä Finnish Junior Openissa, jossa hän sijoittui hienosti kolmanneksi. Pelaajia Lukaksen B13-sarjan Junior Open-kilpailuissa on ollut parhaimmillaan yli kuusikymmentä. Junior Open-kilpailuiden lisäksi oli vielä runsaasti kansallisia kisoja ympäri Suomen.

Lukas venyttää hyvin pallon perään Keitsi-Cupissa Kouvolaissa vuonna 2022.

Junior Combined Ranking		B13				
Boys Overall	Girls Overall	B19	G19	B17	G17	B15
	G15	B13				
1	▲1	🇫🇷	Clément LEBRUN			5,465
2	▼1	🇫🇷	Max Pelikan			5,197
3		🇪🇬	Omar Farag			4,620
4	▲2	🇺🇰	Nestor Saplashenko			4,236
5	▼1	🇩🇪	ZEIN ELSAYAD			4,100
6	▲2	🇩🇪	Spas Ibrishimov			3,087
7	▲9	🇮🇪	Ákos Lőrinczi			3,084
8	▲4	🇵🇱	Benjamin Morzyc			3,073
9	▲2	🇫🇮	Lukas Suurnäkki			3,047
10	▼3	🇩🇪	Oskar Talts			2,966

SM-pronssia tuli tammikuussa 2023 Mikkeliissä alle 13-vuotiaiden sarjassa. Aika hyvin 11-vuotiaalle Lukakselle. Kuva HSK:n kuva-arkisto

Lukaksen vuoden 2024 kilpailukalenteriin on suunniteltu kahdeksan Junior Open kilpailua, mahdollisesti jopa yhdeksäs kilpailu Kairossa. Kausi aloitetaan heti tammikuun alussa British Junior Openissa Birminghamissa ja helmikuussa German Junior Open Hampurissa ja vielä kevätkaudella Latvian Junior Open huhtikuussa Riikassa. Lokakuussa vasta 12 vuotta täyttäneellä Lukaksella on nyt hyvät mahdollisuudet nousta kärkeen Euroopan junior-rankingissä B13-sarjassa.

Kansainvälinen olympiakomitea on hyväksynyt squashin vuoden 2028 olympialaisiin Los Angelesissa ensimmäistä kertaa. Suomessa on jo tällä hetkellä kansainvälisesti menestyneitä squashin pelaajia, joilta voi odottaa kovia tuloksia. Toivottavasti näemme Lukaksen tulevina vuosina kisaamassa mestaruuksista. Tämä vaatii kovaa harjoittelua, uhrauksia ja taustavoimien tukea.

Suurnäkki-sukuseura onnittelee Lukasta ja toivottaa parhainta menestystä squashin parissa!

Valmentaja Georges Orphanou antaa erätauolla ohjeita Lukakselle.
Kuva Tommi Tapola

Esitä onnittelet ja surunvalittelut sukuseuran omilla adresseilla ja korteilla

Adresseihin on valittavissa erilaisia muistikirjoituksia. Kortit ovat 2-osaisia ja sisältävät kuoret. Tuotteita on tilattavissa Helena Puhakalta ja Ismo Suurnäkiltä.

Adressit 10 €/kpl

Elämänlanka
Kurjenmiekkä
Kielo

Kortit

Elämänlanka
Punapellava

Muistoa kunnioittaen

Seppo Tapani Suurnäkki (T 797)

* 6.12.1935 Vehkalahti, † 16.10.2022 Hamina

Teijo Tapani Tykkä (T 2941)

* 6.3.1966 Vehkalahti, † 4.2.2023 Hamina

Vilho Sakari Suurnäkki (T 108)

* 29.10.1925 Vehkalahti, † 3.8.2023 Hamina

Leila Marjatta Nurmiraanta os. Kytömäki (T 602)

* 25.8.1948 Vehkalahti, † 10.8.2023 Elimäki

Pinssejä ja kangasmerkkejä

on vielä saatavissa
Ismo Suurnäkiltä
5 €/kpl.

Sukuseura Onnittelee!

98 vuotta kunniapuheenjohtaja

Kauko Suurnäkki (T 655) 21.11.2023

90 vuotta Ritva Suurnäkki os. Isohaaro (T 795) 21.3.2023

85 vuotta Eeva Tervo os. Viitanen (T 684) 27.5.2023

80 vuotta Timo Ukkola (T 2950) 15.2.2023

80 vuotta Vesa-Matti Suurnäkki (T 1396, 4752)
21.10.2023

Suurnäkki – sukuseuran 25-vuotisjuhla pidetään 20.7.2024

Sukuseura täytti 25 vuotta 15.11.2023 - Sukuseuran hallitus on aloittanut valmistelut ensi kesänä pidettävän sukukokouksen ja 25-vuotisjuhlan järjestämiseksi. Juhla ja kokous pidetään Haminan seurakunnan Simeon-salissa lauantaina 20.7.2024, osoitteessa Pikkuymyränkatu 34, Hamina.

Juhlapäivän ohjelma on alustavasti seuraava:

- 10.00 - 12.00 Ilmoittautuminen
11.15 - 11.45 Tutustuminen
Marian kirkkoon
12.00 - 13.00 Lounas
13.00 - 14.00 7. sääntömääräinen
sukukokous
14.00 - 15.00 Kahvit
15.00 - 17.00 25-vuotisjuhla
musiikkiesityksin

Marian kirkko muistetaan hyvin Vehkalahtelaisten kotikirkkona.

Sukuseuran 20-vuotisjuhlassa elokuussa vuonna 2018 esiintyi Etelä-Kymenlaakson Veteraanikuoro johtajanaan Kauko Toikka.

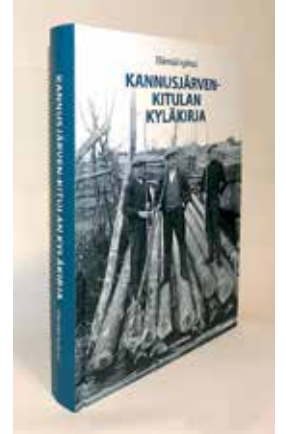
Tervetuloa juhlimaan Suurnäkki-sukuseuran 25-vuotistaivalta!

Juhlapäivän yhteydessä julkaistaan Suurnäkki-sukuseuran 25-vuotishistoriikki, jossa kerrotaan sukuseuran perustamisen vaiheita ja tarinoita suvun ja sen jäsenten toiminnasta vuosien varrelta. Historiikki jaetaan sukujuhlassa kaikille osallistujille veloitusetta. Teoksen kokoaa ja kirjoittaa suvun jäsenet

Ilmo Suurnäkki (T 4763) ja Timo Suurnäkki (T 629).

AATRAN KURKI-lehden päätoimittaja on ollut tuottelias kirjoittaja

Viime vuosien aikana lehden päätoimittaja Ilmo Suurnäkki on julkaissut muutamia kirjoja mm. *Elämää kylissä KANNUSJÄRVEN - KITULAN KYLÄKIRJAN*. Huhtikuussa 2021 julkaistussa kirjassa kerrotaan paljon näiden kahden kylän tapahtumia ja henkilöistä näiden takana. Teoksesta löytyy mielenkiintoisia tarinoita myös sukumme jäsenistä. Kirja on 450 sivuinen jonka runsas kuvitus tekee siitä miellyttävän luettavaa. Kirja myytiin loppuun lyhyessä ajassa.

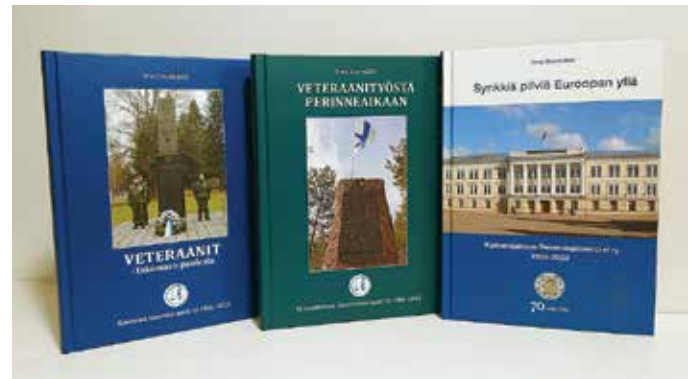

Lokakuussa 2022 oli julkaisuvuorossa Kymenlaakson Reserviupseeripiirin 70-vuotishistoriikki *Synkkiä pilviä Euroopan yllä*. Kirjaan on sisällytetty reserviupseerikoulutuksen historiaa ja monipuolista toimintaa reserviupseerikerhoissa.

Vuoden 2023 kesäkuussa julkaistiin Kymenlaakson Sotaveteraanipiirin historiikki 1966-2022 *Veteraanityöstä perinneaikaan*. Kirjan alkuun on kirjoitettu mm. kymenlaaksolaisten veteraanien taival viime sotien aikana.

Joulukuussa 2023 julkaistiin Kouvolan Sotaveteraanien historiikki 1966-2022 *VETERAANIT – Isänmaan puolesta*.

Kaikkien kirjojen upean ulkoasun on tehnyt Mirja Näkki Kouvolasta.

Suurnäkki - sukuseuran hallituksen kokoonpano vuonna 2023:

Va. puheenjohtaja Timo Suurnäkki

Varapuheenjohtaja Ismo Suurnäkki

Sihteerit Mirka Suurnäkki

Muut hallituksen jäsenet: Jorma Koivula, Ilkka Nurmiraanta,

Helena Puhakka ja Virpi Suurnäkki

Sukuseuran kotisivut: suurnakki.fi tai suurnakki.fi.

Sukuseura on myös facebookissa.

Lehden toimitus: Ilmo Suurnäkki,
taitto Mirja Näkki Oy,
paino Valkealan Paino-Karelia Oy

Seuraavassa numerossa:
Vuoden 2024 tapahtumia
Muistelut jatkuvat
edelleen.....